

A nagy elhatározás

Iskolánkban alsó tagozaton kötelező a napközi. Mikor felsős lettem, szerettem volna órák után hazamenni. Szüleim sajnos nem tudtak értem jönni, így elhatároztam, hogy bármi áron is, de hazajutok.

Felmerült az a lehetőség, hogy busszal utazzam, de mivel messze lakom az iskolától, anyukámnak nem nagyon tetszett ez az ötlet. Az is nehezítette a feladatot, hogy egyik buszról át kell szállnom a másikra. Eddig még ilyen sokat soha nem utaztam egyedül.

Egyik nap megkértem apukámat, hogy mutassa meg a buszmegállót, hogy hol kell le- és felszállnom.

Következő napon elsétáltam a buszmegállóba, és telefonommal lefényképeztem a menetrendet. Ezt követően megkértem szüleimet, hogy vegyenek nekem buszbérletet, és már készen is álltam a feladatra.

Izgalommal vártam a nagy napot, de az átszállás miatt féltem egy picit. A busz késve érkezett, amiktől még jobban izgulni kezdtem. Más probléma szerencsére nem akadt. Nagy meglepetésemre a szomszéd fiú is a buszon utazott, aminek nagyon megörültem. Sokat beszélgettünk, ő már jól ismerte az utat.

A buszmegállóból hazafelé sétálva jó érzéssel töltött el, hogy megúsztam a napközit, miközben szüleimnek is tudtam egy kis időt spórolni, és persze örültem, hogy sikerült valóra váltanom az álmomat.

Horváth János 6.b

Izsák Imre Általános Iskola